

ZPRÁVA ZE ZÁHROBĚ

Čtvrtek, 30 srpen 2007

Frantovi zemřel kamarád Pepa. Franta tedy velmi truchlí pro svého kamaráda z mokré zemi a snaží se mu stýská. Když se jednou dozví o paní, která dovede vyvolávat duchy a hovořit s mrtvými, tak se za ní neprodleně vydá. Po zaplacení potřebného obnosu se dáma soustředí a najednou začne mluvit Pepovým hlasem: "Jé, ahoj, Franto, ty vole, tady je to bezvadný..."

A pokračuje:

"Ráno se probudíme, posnídáme a jde se za holkama.

V deset gáblík a zase zpátky.

V poledne obídek a pak zas jen český..."

A tak to je až do večera - jídlo a sex a spát."

Naprosto konsternovaný Franta ze sebe dostane akorát:

"A hele, to seš v nebi, nebo v pekle???"

"Kdepak," říká Pepa, "Já jsem králík v Austrálii!"

No, pro vás tenhle vtip píší: já vám měla dneska ráno zavolat... Normálně mi cinknul mobil - koukám, esemeska - a úplně neznámé číslo - tak to otevřu a tu: "Ahoj, jak se máš? Včera nejlepše k svátku, máma." Přitom - moje maminka zemřela před čtyřmi lety. Slabší národu by tohle možná porazilo, ale ne já! Já jsem právě díky mámině tvrdému výcviku nabyla odolnosti a hned tak nic mě neslo. Rubem této odolnosti je moje někdy předtím; přímou příčinou vyjadřování a nedostatek servítků. A tak vyřukala odpověď: "Ahoj, díky za přání - a to jsi v nebi, nebo v pekle? Jestli v nebi, tak to tam mají ty chudáci teda peklo!" a poslala jsem to zpátky... Okultisté nechť se nyní zas vydýchají - nebyla to esemeska ze záhrobí - a namoudu; i neumím navázat kontakt se zesnulými. To pouze jedna úplně cizí paní posílala blahopřání své dceři, a jak jinak, popletla číslo. Tak jsme se obě zasmály - a život jde dál. Ažkoli, když o tom tak přemýšlím, dneska je možná - dokonce to, co dříve bývalo zhora nemožné...nebož tato, už dávno možná, už inila nemožné možným a naopak Tečkovaná